

Bemærkninger til forslaget.

I Perspektivplanredegørelse II hedder det i det konkluderende afsnit (side 660):

„Ny beslutninger må baseres på en bedre planlægning, hvor konsekvensanalyser af forskellige mulige løsninger indgår som noget væsentligt. Det drejer sig om konsekvenserne i tid — ofte i det meget lange løb — og det drejer sig om konsekvenserne i bredden, dvs. de direkte og indirekte virkninger andre steder i samfundet.“

Både i Perspektivplanredegørelse I og II foretages konsekvensanalyser af forskellige mulige løsninger, men det fremhæves i indledningen til PP-II (side 18):

„Det er ikke hensigten med PP-II, lige så lidt som det var tilfældet med PP-I, at søge at nå frem til en endelig stillingtagen til, hvilke mål det vil være rigtig at stræbe henimod i de kommende 15 år, og hvilke midler der bør bringes i anvendelse.

Hensigten med PP er i første række *at* klarlægge de tendenser, der tegner sig i samfundsudviklingen nu og i de kommende år, *at* fremhæve, at disse tendenser i for høj grad er og fortsat kan blive bestemt af utilstrækkelig styring fremfor en mere bevidst og samlet stillingtagen og prioritering, og *at* illustrere nogle af de mest oplagte prioriteringsproblemer, der trænger sig på allerede nu såvel som i de kommende år.“

De tendenser, der ifølge PP-II „tegner sig i samfundsudviklingen“, medfører, at der i de næste 15 år vil blive 700.000 flere personer, der direkte eller indirekte er lønnet af det offentlige, samtidig vil de beskæftigede i de private erhverv falde med godt 100.000.

Hvis en sådan udvikling får lov at sætte sig igennem, vil det uundgåeligt føre til en fortsat kraftig stigning i skattetrykket.

Skal udviklingsforløbet drejes, således at der bliver basis for, at beskæftigelsen i de private erhverv kan øges, og således at der også på lang sigt kan sikres en acceptabel udvikling i skattetrykket, må der ske en væsentlig ændring i den måde, hvorpå det offentlige løser sine opgaver.

For at gennemføre de mest hensigtsmæssige løsninger må regeringens og folketingets beslutningsgrundlag forbedres ganske væsentligt.

Det gælder både beslutningsgrundlaget for den

kortsigtede økonomiske politik (konjunkturpolitikken) og for de mere langsigtede beslutninger.

Der er grund til at understrege stærkere, end det er gjort i PP-II, at der i høj grad er behov for en bedre planlægning af den generelle økonomiske politik, selv om denne kun kan tilrettelægges for de nærmeste to til tre år.

Forfejles den kortsigtede økonomiske politik på grund af for dårligt beslutningsgrundlag, formindskes samtidig værdien af den langsigtede planlægning.

Ovenstående forslag til styringsreform sigter på at koordinere den langsigtede planlægning med den generelle økonomiske politik.

Ad punkt A 1: Nationalbudgettet er en talmæssig opstilling af det *forventede* økonomiske forløb. Nationalbudgettet beskriver således den forventede udvikling i det private forbrug, private investeringer, statens og kommunernes køb af varer og tjenester, import, samlet produktion og beskæftigelse, priser, betalingsbalance, indkomstfordeling m. m.

I dag udarbejder Danmarks Statistik en sådan talmæssig opstilling i det såkaldte nationalregnskab, men selv de foreløbige summariske opstillinger offentliggøres først ved årets udgang. Nationalbudgettet adskiller sig således fra nationalregnskabet på samme måde, som statsbudgettet (finanslovsforslaget) adskiller sig fra statsregnskabet, eller med andre ord, nationalbudgettet er en forudsigtelse af nationalregnskabet.

Ved at opstille rullende 3-årige nationalbudgetter opnås der en løbende vurdering af, hvorvidt den planlagte offentlige udgiftspolitik, der er indeholdt i budgetoverslagene, er i overensstemmelse med den samfundsøkonomiske udvikling, der tilstræbes.

Ad punkt A 2: Folketingets behandling af finans- og nationalbudgettet koordineres af det politisk-økonomiske udvalg.

Udvalgets indstilling om budgettet skal indeholde bemærkninger om, hvorledes det vil påvirke den økonomiske og sociale udvikling — herunder beskæftigelsen, indkomstfordelingen og den økonomiske vækst — og i hvilken udstrækning det vil bidrage til at skabe balance mellem den samlede efterspørgsel og det samlede udbud (betalingsbalancen).